

Zamyslenia po 2. nedeli po Veľkej noci 15. apríla 2018

Pondelok 16. apríla 2018

Piesne: ES č. 150, 354

Text: Iz 42, 10 – 16

„10Spievajte Hospodinovi novú pieseň; Jeho chvála siaha až po koniec zeme. Nech hučí more, aj čo ho naplňa, ostrovy, aj tí, čo bývajú na nich. 11Nech púšť i mestá na nej pozdvihnú svoj hlas, i stanové dediny, kde býva Kédár! Nech jasajú obyvatelia brál, nech pokrikujú z vrcholov hôr. 12Nech vzdávajú česť Hospodinovi, nech hlásajú Jeho chválu na ostrovoch. 13Hospodin vyjde ako bohatier, rozhorlí sa ako hrdina; hlasno zvolá, spustí vojnový pokrik, víťazne vystúpi proti svojim nepriateľom. 14Oddávna som mlčal, bol som nemý, dusil som to v sebe, teraz chcem sťa rodička kričať, dychčať a vzdychať. 15Spustoším vrchy i kopce, všetku ich zeleň vysuším, potoky zmením na ostrovy a močariny povysúšam. 16Slepých povediem nepoznanou cestou, kráčať im dám chodníkmi, ktoré nepoznajú. Na svetlo zmením tmu pred nimi a hroblavinu na rovinu. Toto sú veci, ktoré urobím, a nenechám ich len tak.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

„Hospodin vyjde ako bohatier, rozhorlí sa ako hrdina; hlasne zvolá, spustí vojnový pokrik, víťazne vystúpi proti svojim nepriateľom“ (v. 13). To je obraz bojovníka a boja, víťaza a víťazstva, príčiny pre novú pieseň, pre oslavu a chválu Hospodina, ku ktorej vyzýva Izaiáš v texte 42. kapitoly. V starozmluvných príbehoch nám týmto slovami môžu byť pripomenuté udalosti a činy, v ktorých jednotlivci aj celý Boží ľud zažili neočakávané oslobodenie, víťazstvo a záchranu. Dávidov boj s Goliášom, proti ktorému nemal odvahu sa postaviť žiaden bojovník Saulovho vojska; Gideonových tristo mužov, ktorí sa postavili proti táboru Midjancov a vyhnali ich zo svojej krajiny, Józuove trúby a nedobytné hradby Jericha, ktoré sa rozpadli pred putujúcim zástupom; radostný spev Miriam a žien na druhom brehu Červeného mora, cez ktoré Izraelci prešli na rozdiel od faraónovho vojska, ktoré v ňom zostalo. Nikdy to pre tých, ktorí boli prítomní, ani pre tých, ktorí na tie udalosti spomínali, nebola príčina oslavy Dávida, Gideona, Józua, Mojžiša. Tie a ďalšie príbehy boli svedectvom o Hospodinovi, ktorý vyvolil a poslal jednotlivcov a cez nich zachraňoval celý svoj ľud. Hospodinovi patrila oslava a nová pieseň radostnej chvály. V príbehoch nás, ľudu Novej zmluvy, by sme mohli pripomínať a pripomíname našich predkov, ktorí nepodľahli protireformácii, našich reformátorov, ktorí pracovali na obnove cirkvi, prvých kresťanov, ktorí nezapreli Krista ani pred rímskymi cisármi, apoštolov, ktorí išli, učili a krstili aj vtedy,

keď im hrozilo väzenie a prenasledovanie. To všetko je však vždy svedectvo o Pánovi, ktorý si svojich verných povolal, zmocnil ich a vyslal, aby konali Jeho dielo a šírili Jeho kráľovstvo. A koho iného môže a má cirkev cez stáročia oslavovať, komu inému má spievať novú pieseň, ak nie Jemu, Víťazovi nad hriechom a smrťou? Dnes môžeme vidieť zástupy a davy nie jasajúcich, ale neraz šalejúcich ľudí, ktorí oslavujú „hviezdy“ športu, pop-kultúry či politiky. Človek oslavujúci človeka. Človek, ktorý dokáže mnohé, ale zabudol na Toho, kto mu tú schopnosť a možnosť dal. Nie tak má byť s nami. My by sme každodenne mali pamätať, že naša pieseň, naše uznanie, naša oslava patrí Pánovi, ktorý nás vedie cestou večného života. A k zástupom oslavujúcim Jeho meno by sme sa mali pridávať. Amen.

Modlitba:

Pane, Ty jediný si hoden našej oslavy a chvály, pretože Ty si náš Spasiteľ. Nemáme iného záchrancu, ktorý by nás vyviedol zo smrti a temnoty. Teba oslavujeme a Tvoje meno chválime. Ty si Pán pánov a Kráľ kráľov, Ty si náš Stvoriteľ, Vykupiteľ a Posvätitel'. Navždy. Naveky. Amen.

Mgr. Daniel Midriak, zborový farár v CZ ECAV Svit a predseda Združenia evanjelických duchovných